

цвѣта на стеблото, на което сж намѣрили прибѣжище. Невъзможно е да се забележатъ отдалечъ, и хищникътъ, който обича да ги яде, трѣбва много да се лута, за да забележи притаеното, сякашъ вѣчно играеще на криеница, насѣкомо. Зелено е облѣклото и на полския скакалецъ, „славеятъ на тревитѣ.“ Какво прекрасно срѣдство за самозащита се явява то за насѣкомото — въ това, навѣрно, мнозина отъ нашитѣ четци сж имали не веднажъ случай да се убедятъ. Вие оглеждате внимателно околността — скакалеца го нѣма, та нѣма. Преди секунда той църтѣше именно тукъ, край този храстъ. Взирайте се още по-внимателно въ трѣвата — „славеятъ на тревитѣ“ като че никога не е билъ тукъ. Това ви очудва и сърди. Започвате да пипате всѣко стебълце. Изведнажъ — тррр!... и скакалецътъ не е билъ изчезналъ, а се е само притаилъ. Отивате на онази страна, кждето той скочи, и пакъ така не можете да го намѣрите: толкова хубаво умѣе да играе на криеница това насѣкомо! А пъкъ нищо не би ви струвало да го уловите, ако неговото облѣкло не се сливаше съ цвѣта на ливадата, т. е. нѣмаше покровителственъ цвѣтъ.

Покровителствениятъ цвѣтъ спасява отъ многобройни врагове и дървестната жаба. Нея наричатъ още и зелена квакушка. Тя прекарва по-голѣмата частъ отъ живота си не въ водата, а по дърветата и храститѣ. Затсва сж я нарекли дървесница.

Квакушата се катери много пѣргаво по дървото, дори по съвсемъ гладко стебло. По-рано сж мислили, че жабата извършва тѣзи пжтешествия съ помощта на особена леплива течность, която ужъ се отдѣляла отъ лапичкитѣ ѝ. Сега ученитѣ сж се увѣрили, че дървесницата не отдѣля никаква леп-